

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

12 aprilie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Ursache Petru,

judecători – Timofți Vladimir, Alerguș Constantin, Nicolaev Ghenadie,
Moraru Petru,

a judecat în ședință, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către inculpata Curciubaș (Ciobanu) Virginia cu avocatul său Roibu Tatiana, prin care solicită casarea sentinței Judecătoriei Ungheni din 27 februarie 2015 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 08 octombrie 2015, în cauza penală privind-o pe

Curciubaș (Ciobanu) Virginia Petru, născută la
30 mai 1981, originară din mun. Chișinău,
domiciliată în or. Ungheni, str. Ștefan cel Mare 267.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 06.05.2014– 27.02.2015 (prima instanță);
2. 24.03.2015 – 08.10.2015 (instanța de apel);
3. 11.01.2016 – 12.04.2016 (instanța de recurs ordinar).

Asupra recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Ungheni din 27 februarie 2015, Curciubaș (Ciobanu) Virginia a fost recunoscută vinovată de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 179 alin. (1) Cod penal, fiindu-i aplicată pedeapsa sub formă de amendă, în mărime de 150 unități convenționale, ceea ce constituie suma de 3000 lei.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că la 29 ianuarie 2014, în jurul orelor 15:00, venind la domiciliul fostului soț, Curciubaș Igor, din or. Ungheni, str. Creangă 17/19, a intrat fără consimțământul lui în coridorul apartamentului, refuzând categoric de al părăsi, aflându-se în el aproximativ zece minute.

Acțiunile inculpatei Curciubaș (Ciobanu) Virginia au fost încadrate de prima instanță în baza art. 179 alin (1) Cod penal, violarea de domiciliu, adică pătrunderea

sau rămânerea ilegală în domiciliul sau în reședința unei persoane fără consimțământul acesteia ori refuzul de a le părăsi la cererea ei.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către inculpata Curciubaș (Ciobanu) Virginia, prin care a solicitat casarea acesteia, cu achitarea ei de sub învinuirea de comitere a infracțiunii prevăzute de art. 179 alin. (1) Cod penal, invocând:

- lipsa probelor ce i-ar demonstra incontestabil vinovăția în faptele incriminate, instanța bazându-și hotărârea de condamnare în exclusivitate pe declarațiile depuse de partea vătămată Curciubaș Igor, cu care se află în relații ostile din cauza unui litigiu civil privind stabilirea domiciliului copilului minor, Curciubaș Gabriel;

- învinuirea formulată este una contradictorie, or la câteva zile după 29.01.2014, ea a fost în apartamentul părții vătămate Curciubaș Igor cu acordul respectivului, continuând până în prezent să vină în locația vizată, faptul dat fiind confirmat chiar de partea vătămată, potrivit căruia în toate cazurile a existat acordul acestuia și doar la data de 29.01.2014 inculpata a intrat abuziv în apartament;

- instanța urma să dea o apreciere critică declarațiilor martorului minor Curciubaș Gabriel, care a fost supus presiunilor din partea tatălui, pentru a face declarațiile împotriva sa, or aflându-se mai mult de o jumătate de an doar sub supravegherea lui și fiind metodic instruit în sensul îndepărtării de mamă cu excluderea ei din viața lui, a fost manipulat de către acesta;

- declarațiile martorului minor reprezintă un material probant foarte fragil, dubios, proba vizată fiind una inadmisibilă prin prisma art. 143 alin. (1) pct. 5) Cod de procedură penală, or în cazul dat acuzatorul de stat nu a prezentat un raport de expertiză-unică, probă admisibilă și pertinentă în contextul căreia ar exclude orice dubiu vis-a-vis de veridicitatea și obiectivitatea declarațiilor martorului în cauză;

- tentativa acuzării de a prezenta în instanța de judecată o evaluare psihologică realizată de specialiștii unei organizații obștești în opinia inculpatei este sub orice critică, or pe lângă faptul că ea n-a fost efectuată de către un expert licențiat, specialistul în cauză nu a răspuns la nici o întrebare formulată de către partea apărării, la dispoziția acestuia nefiind puse materialele cauzei penale în întregime;

- instanța de fond neîntemeiat a reținut ca probă poza color, or în cazul dat nu e clar când a fost realizată, în ce context și cu ce ocazie;

- procesul verbal de audiere a martorului Procopciuc Violeta, este inadmisibil, contrar prevederilor art. 101 alin. (4) Cod de procedură penală, or martorul vizat n-a fost audiat în ședința de judecată;

- declarațiile inculpatei au fost interpretate în sensul că ar fi recunoscut fapta prin refuzul de a părăsi domiciliu la solicitarea părții vătămate, negând în fapt pătrunderea pe teritoriul lui privat, susținând că s-a aflat doar în coridorul comun a două apartamente-spațiu public, iar menținerea ușii pe dinafară, pentru a putea

continua discuția cu partea vătămată, nicidecum nu se încadrează în latura obiectivă a componentei infracțiunii prevăzute de art. 179 alin. (1) Cod penal.

4. Prin Decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 08 octombrie 2015, a fost respins ca nefondat apelul inculpatei, cu menținerea sentinței fără modificări.

5. Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că prima instanță s-a expus detaliat în sentință, în baza probelor prezentate de partea acuzării în vederea confirmării vinovăției inculpatei, cărora le-a dat o apreciere obiectivă, în raport cu aspectele faptice a cauzei, verificându-le prin prisma art. 100, 101 Cod de procedură penală.

Astfel, instanța de apel a conchis că prima instanță corect a pus la baza sentinței de condamnare declarațiile părții vătămate Curciubaș Igor, care a declarat că în ziua de 29.01.2014, pe la orele 15:00, în timp ce se afla la domiciliul său de pe str. Ion Creangă 17/19, din or. Ungheni, fiind în așteptarea fiului Gabriel, ce urma să revină de la școală și lăsînd descuiată ușa de la intrarea în locuință, în ea a intrat fiul Gabriel, care a anunțat că a venit împreună cu mama sa Curciubaș (Ciobanu) Virginia, care a intrat în coridorul apartamentului, după care a început o ceartă, reproșîndu-i că copilul este și al ei, venind să-l ia, fapt ce a încercat să-l filmeze cu telefonul mobil, ea lovindu-l peste mîină, reușind doar să fixeze o fotografie în care sunt vizibile picioarele lui Curciubaș (Ciobanu) Virginia și podeaua din coridorul apartamentului. Necătînd la faptul că i-a cerut de mai multe ori să părăsească apartamentul, aceasta refuza să iasă din el și doar după ce a amenințat-o că va apela la poliție, ea a plecat, copilul tot timpul aflîndu-se în altă odaie, reușind doar să vadă lovitura ce i-a aplicat-o inculpata peste mîină.

Totodată, împrejurările cauzei relatate de partea vătămată, și-au găsit confirmare prin declarațiile martorului minor Curciubaș Gabriel, care a declarat că la finele lunii ianuarie 2014, împreună cu mama sa Curciubaș (Ciobanu) Virginia au mers la domiciliul tatălui său, pentru a discuta. Deoarece nu dispune de chei de la apartament, tatăl său deseori îl aștepta acasă cu ușile deschise. El a intrat pînă în coridorul apartamentului și l-a strigat pe tatăl său care a ieșit din una din odăi. A mers în odaia sa pentru a-și lăsa ghiozdanul, auzind cum în coridorul apartamentului părinții se ceartă, mama sa Curciubaș (Ciobanu) Virginia, aflîndu-se în coridorul apartamentului, în timp ce tatăl nu-i permitea să intre în locuință, confirmînd tentativa ultimului de a efectua careva înregistrări video pînă la lovitura primită peste mîină.

De rînd cu aceasta, instanța de apel a constatat că soluția primei instanțe privind vinovăția inculpatei Curciubaș (Ciobanu) Virginia în comiterea violării de domiciliu, a rezultat în baza probelor administrate la cauza penală și anume: plîngerea din 30.01.2014, formulată de Curciubaș Igor, referitor la atragerea la răspundere a fostei soții Curciubaș (Ciobanu) Virginia, pentru violare de domiciliu,

fapt ce a avut loc la data de 29.01.2014, când ea fără permisiune a intrat în apartamentul său, refuzând la cererea lui de al părăsi (f.d. 6); informația din registrul cadastral a bunului imobil potrivit căreia locuința nr. 19 de pe str. I. Creangă 17, din Ungheni, este înregistrată cu drept de proprietate după Curciubaș Igor (f.d.13); copia certificatului de divorț dintre soții Curciubaș Igor și Verginia seria D-IV nr. 0455390 (f.d.14); p/v din 25.02.2014 de verificare a declarațiilor părții vătămate la locul infracțiunii cu planșa fotografică anexată la el (f.d.25-28); procesul verbal din 26.02.2014 de ridicare și examinare a unei fotografii prezentate de partea vătămată Curciubaș Igor (f.d.30-31); procesul verbal de audiere a martorului minor Curciubaș Gabriel în prezența reprezentantului DASPF Ungheni Bubnova Larisa (f.d.35-36); datele caracteristice în privința inculpatei Curciubaș (Ciobanu) Virginia (f.d.39-42); hotărârea judecătorească Ungheni din 31.10.2013, privind stabilirea domiciliului copilului minor Curciubaș Gabriel împreună cu tata Curciubaș Igor (f.d.58-50); decizia CA Bălți din 18.02.2014, prin care se determină domiciliul copilului minor Curciubaș Gabriel, cu mama Curciubaș (Ciobanu) Virginia (f.d.61-63); fișa de evaluare psihologică a copilului Curciubaș Gabriel, din care rezultă că din punct de vedere psiho-fiziologic acesta se dezvoltă adecvat particularităților de vârstă, fiind afectat pe plan psiho-afectiv de dese certuri dintre părinți și atitudinea agresivă a bunicii și moșului pe linie maternă, manifestând o atitudine de indiferență față de mama sa, percependu-i pe bunică și moșul de pe linie maternă ca pe niște persoane negative, confirmând cu fermitate, că dorește să locuiască în continuare cu tatăl său Curciubaș Igor, la moment fiind necesară eliminarea factorilor stresanți și crearea unui mediu prietenos și favorabil pentru dezvoltarea armonioasă a copilului, prin oferirea suportului emoțional pozitiv și stimulare în procesul de dezvoltare (f.d. 74); concluziile Centrului Național de Prevenire a Abuzului față de copil nr. 188 din 13.05.2014, prin care executorului judecătoresc i s-a solicitat suspendarea executării deciziei instanței de judecată privind stabilirea domiciliului copilului cu mama, până când relația mamă-copil va fi una favorabilă (f.d.82).

La fel, în instanța de apel a fost audiat martorul Maximciuc Svetlana, care a declarat că în calitate de specialist pedagog din cadrul Procuraturii Ungheni, a participat în luna iunie 2014 la audierea martorului minor Curciubaș Gabriel, care a decurs într-o atmosferă liniștită în prezența tatălui său, menționând că copilul avea un comportament absent la tot ce se petrecea, iar la întrebările înaintate, trăgea cu privirea la tată, așteptându-i încuviințarea referitor la acordul sau dezacordul de a răspunde la întrebări, având o stare interiorizată, fiind închis și practic nerăspunzând la nici o întrebare de unul singur, atenția fiindu-i preocupată de tabletă, cu care se juca într-un joc agresiv, manifestând atitudine negativă față de mama sa, fapt pentru care a concluzionat că disprețul față de mamă îi este bine conturat de imaginea pe care i-a creat-o tatăl său.

Astfel, instanța de apel a constatat că prima instanță întemeiat a respins declarațiile inculpatei prin care aceasta nu și-a recunoscut vinovăția, acestea fiind în contradicție cu cumulul probelor administrate pe caz.

În consecință, instanța de apel a conchis că argumentele invocate de inculpată, referitor la lipsa bazei probante ce ar demonstra vinovăția, ori cumulul de probe descris, îi confirmă integral vinovăția în fapta comisă, cu atât mai mult, că prin declarațiile sale, recunoaște că a refuzat la cererea părții vătămate, de a părăsi locul în care se afla, pentru că intenționa să discute cu el, referitor la domiciliul copilului minor.

În același context, referitor la alegația apărării, precum că învinuirea formulată inculpatei este una contradictorie, deoarece la câteva zile după cele întâmplate, Curciubaș (Ciobanu) Virginia a fost în apartamentul părții vătămate cu acordul acestuia, instanța de apel a menținut opinia instanței de fond și a reținut că apartamentul nr. 19 de pe str. I. Creangă 17, aparține cu drept de proprietate exclusivă părții vătămate Curciubaș Igor, iar dreptul la inviolabilitatea domiciliului îi este garantat de art. 8 §1 a Convenției și art. 29 din Constituția RM. Astfel, că doar Curciubaș Igor în calitate de proprietar al imobilului, era în drept să permită sau să refuze accesul inculpatei în locuința sa, cea din urmă fiind obligată să se conformeze cerințelor lui. De aceea pătrunderea inculpatei în coridorul apartamentului de pe str. I. Creangă 17/19, din or. Ungheni, chiar și în cazul celui comun dintre două locuințe, acces la care pot avea doar proprietarii lor, constituie componentă de infracțiune în sensul art. 179 alin. (1) Cod penal, or tocmai prin prisma acestei norme, legiuitorul a asigurat ocrotirea împotriva actelor de pătrundere în spațiul în care persoana își desfășoară viața personală, unde își trăiește sub aspectul cel mai intim existența.

Respectiv, aflarea în continuare a inculpatei, cu acordul victimei, în locuința acestuia, nu-i exclude răspunderea penală pentru violarea domiciliului la data de 29.01.2014.

De rând cu aceasta instanța de apel a menționat că deși prin apelul declarat, inculpata a solicitat recunoașterea inadmisibilității declarațiilor martorului minor Curciubaș Gabriel pe motiv că ar fi fost manipulat de către tatăl său Curciubaș Igor, instanța de apel a respins această solicitare și a conchis relevanța acestora în raport cu fapta constatată, reieșind din coroborarea lor cu alte probe administrate pe caz, cu atât mai mult că audierea minorului s-a efectuat în condițiile legii, în prezența pedagogului, iar alegația referitor la necesitatea prezentării de către acuzare a unei concluzii privind atârarea psihologică a minorului față de faptele ce au avut loc, ar afecta și mai mult starea psihologică, deja afectată a acestuia, ca rezultat al neîntreruptelor conflicte dintre părinți, în cauză fiind prezente și concluziile a doi pedagogi - psihologi, ce au confirmat starea stresantă a minorului, capacitatea lui de percepție a celor petrecute cu el, precum și atitudinea pe care o manifestă față de

fiecare din părinți, dezacordul cu aceste concluzii oricum nu a influențat asupra încadrării juridice a faptei criminale.

La fel, în privința pedepsei aplicate inculpatei, instanța de apel a concluzionat că prima instanță corect a aplicat prevederile art. 61 și 75 Cod penal.

6. Decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 08 octombrie 2015, este atacată cu recurs ordinar de către inculpata Curciubaș (Ciobanu) Virginia cu avocatul său Roibu Tatiana, indicând temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, solicită casarea sentinței Judecătorei Ungheni din 27 februarie 2015 și a deciziei Curții de Apel Bălți din 08 octombrie 2010, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpata să fie achitată de sub învinuirea de săvârșire a infracțiunii prevăzute de art. 179 alin. (1) Cod penal, invocând că:

- nu au fost întrunite elementele infracțiunii prevăzute de art. 179 alin. (1) Cod penal;

- ambele instanțe au calificat eronat ca fiind domiciliu în sens procesual penal coridorul în care s-a aflat Curciubaș (Ciobanu) Virginia în circumstanțele cauzei, astfel nefiind determinat obiectul material al infracțiunii prevăzute de art. 179 alin. (1) Cod penal;

- ambele instanțe au reținut ca fiind dovedită latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 179 alin. (1) Cod penal prin cumulul de probe administrate la cauza penală, însă de facto, învinuirea lui Curciubaș (Ciobanu) Virginia se bazează doar pe două probe, declarațiile părții vătămate și a martorului minor, acestea fiind apreciate greșit din punct de vedere al pertinenței și concludenței dar și a coroborării lor cu alte probe;

- ambele instanțe au refuzat să supună criticii declarațiile părții vătămate din perspectiva relațiilor deosebit de ostile dintre acesta și inculpată, astfel declarațiile părții vătămate urmau a fi apreciate într-o directă proporționalitate cu evenimentele ce s-au produs între inculpată și partea vătămată din perspectiva stabilirii domiciliului copilului minor Curciubaș Gabriel;

- în prezent există o hotărâre definitivă și irevocabilă, conform căreia domiciliul minorului Curciubaș Gabriel este stabilit cu mama;

- declarațiile părții vătămate sunt combătute integral de declarațiile recurente, iar alți martori cu excepția minorului Curciubaș Gabriel, care ar fi confirmat declarațiile părții vătămate nu există;

- constatarea vinovăției inculpatei s-a făcut în principal pe baza declarațiilor părții vătămate Curciubaș Igor, cu care dînsa este în relații ostile;

- declarațiile martorului minor Curciubaș Gabriel poartă un caracter dubios, or acestea sunt făcute sub presiunea și determinarea tatălui, astfel acestea constituie un material probant fragil și este neîntemeiat și ilegal să confirmi declarațiile părții

vătămate prin declarațiile unui minor, care poartă mai multe semne de întrebare referitor la veridicitatea lor, or orice dubiu este interpretat în favoarea inculpatului;

- Concluziile Centrului Național de Prevenire a abuzului față de Copil nr. 188 din 13.05.2014, pe care instanța de fond le-a reținut ca fiind pertinente și concludente, sunt sub orice critică, avînd în vedere că acestea nu aparțin unui expert licențiat, nefiind un subiect legiferat conform dispozițiilor legislației procesual penale;

- referitor la latura subiectivă a infracțiunii, nu există nici o probă care să demonstreze întrunirea acestui element, or din declarațiile inculpatei rezultă că în percepția ei, coridorul unde se afla ea este un spațiu comun la care poate avea acces orice vizitator, drept urmare nu a avut loc o pătrundere în domiciliul persoanei cu intenție directă, iar prin prisma prezumției nevinovăției, orice dubiu se interpretează în favoarea inculpatului;

7. La recursul ordinar declarat de inculpata Curciubaș (Ciobanu) Virginia cu avocatul său Roibu Tatiana, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹ Cod de procedură penală, a depus referință procurorul Crijanovschi Serghei, care a pledat pentru inadmisibilitatea recursului din considerentul că recurentul, potrivit art. 430 Cod de procedură penală, este obligat să indice temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală și în ce constă problema de drept de importanță generală abordată în cauză, care este eroarea de drept comisă de instanță, ce duce la casarea hotărîrii. Astfel, recurentul solicită reaprecierea probelor, iar un asemenea temei nu se regăsește în prevederile normei sus menționate. Aprecierea probelor ține de soluționarea fondului cauzei de către instanțele de fond și apel și nu poate constitui temei pentru recurs.

8. Judecînd recursul ordinar în baza actelor din dosar, ținînd seama de opinia procurorului expusă în referință, Colegiul penal lărgit constată că acesta urmează a fi admis din următoarele considerente.

Conform prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. b) Cod de procedură penală, judecînd recursul instanța de recurs este în drept să-l admită, să caseze total hotărîrile judecătorești și să dispună achitarea persoanei.

Potrivit prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărîrile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Colegiul penal lărgit menționează că recurenții, drept temei pentru declarare a recursului au indicat prevederile art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală și anume că „*nu au fost întrunite elementele infracțiunii*”.

Verificînd legalitatea hotărîrilor atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal lărgit reține că temeiul invocat de recurenți și-a găsit confirmarea în cauza dată, invocînd în acest context următoarele.

Sub aspectul laturii obiective a infracțiunii de violare a domiciliului se include fapta prejudiciabilă care poate lua forma unei acțiuni sau inacțiuni. Această acțiune sau inacțiune se prezintă sub oricare din următoarele modalități, realizate în raport cu domiciliul: pătrunderea ilegală fără consimțămîntul victimei; rămînerea ilegală fără consimțămîntul victimei; refuzul de a-l părăsi la cererea victimei; perchezițiile sau cercetările ilegale.

La caz se reține că este incidentă modalitatea pătrunderii fără consimțămîntul persoanei și refuzul de a părăsi domiciliul la cererea victimei.

Prin pătrundere ilegală se înțelege introducerea, contrară legii, a făptuitorului cu întreg corpul în spațiul în care victima își are domiciliul. Pentru existența infracțiunii nu interesează modul și metodele folosite de făptuitor pentru a pătrunde în domiciliul victimei (escaladare, înșelăciune etc.) și nici dacă pătrunderea are loc pe față ori pe ascuns.

Prin rămînere ilegală se are în vedere situația cînd pătrunderea a fost realizată legal sau ilegal, însă rămînerea în continuare în domiciliul victimei este indezirabilă pentru aceasta, dobîndind astfel caracter ilegal.

Prin refuz de a părăsi domiciliul la cererea victimei, este necesară stabilirea următoarelor condiții: a) prezența făptuitorului în spațiul destinat domiciliului (situația-premisă); b) pătrunderea anterioară în domiciliu să aibă caracter ilegal sau legal; c) să existe o cerere categorică și expresă a victimei, adresată făptuitorului, de a părăsi domiciliul; d) să nu fie prezente excepțiile prevăzute la alin. (2) art. 29 din Constituție.

Infracțiunea de violare de domiciliu, este o infracțiune formală și se consideră consumată din momentul: pătrunderii sau rămînerii ilegale în domiciliul persoanei, fără consimțămîntul acesteia; refuzului de a părăsi domiciliul la cererea persoanei.

Latura subiectivă a infracțiunii specificate la art. 179 Cod penal, se caracterizează prin intenție directă. Motivele infracțiunii se pot exprima în: curiozitate, interesul material, gelozie, răzbunare, etc.

Totodată, instanța de recurs reține că potrivit art. 6 pct. 11) Cod de procedură penală, prin noțiunea de domiciliu se înțelege - locuință sau construcție destinată pentru locuirea permanentă sau temporară a unei sau a mai multor persoane (casă, apartament, vilă, cameră la hotel, cabină pe o navă maritimă sau fluvială), precum și încăperile anexate nemijlocit la acestea, constituind o parte indivizibilă (verandă, terasă, mansardă, balcon, beci, un alt loc de uz comun). Prin noțiunea de domiciliu, în sensul prezentului cod, se înțelege și orice teren privat, automobil, navă maritimă și fluvială privată, birou.

Astfel, din conținutul acestei norme, rezultă că sub incidența noțiunii de domiciliu cad și locurile de uz comun, cum ar fi coridorul comun a două sau mai multe apartamente, locul unde una sau mai multe persoane își desfășoară viața personală.

În aceste condiții, prin coroborarea conținutului dispoziției art. 6 pct. 11) Cod de procedură penală, cu circumstanțele speței date, reiese că coridorul apartamentului părții vătămate Curciubaș Igor se include în noțiunea de domiciliu, fiind cert constatat faptul că inculpata Curciubaș (Ciobanu) Virginia prin prezența sa și refuzul de a părăsi coridorul apartamentului părții vătămate chiar și pentru un interval scurt de timp, a încălcat dreptul celui din urmă la inviolabilitatea domiciliului, care la rândul său constituie obiectul juridic special al componenței incriminate, apărut de lege în speța dată.

La fel, sub aspectul laturii subiective, Colegiul penal lărgit menționează că intenția predominantă a lui Curciubaș (Ciobanu) Virginia, care fiind părinte a copilului minor, Curciubaș Gabriel, a fost de a obține de la partea vătămată Curciubaș Igor, care este fostul soț al acesteia, permisiunea de a-și realiza drepturile sale în calitate de părinte al copilului, or Curciubaș (Ciobanu) Virginia fiind părinte cu drepturi depline, nefiind decăzută din drepturile părintești, are drepturi egale cu fostul soț de a participa la educarea și îngrijirea copilului, or în conformitate cu dispozițiile art. 58 alin. (1) al Codului Familiei - „*părinții au drepturi și obligații egale față de copii, indiferent de faptul dacă copiii sînt născuți în căsătorie sau în afara ei, dacă locuiesc împreună cu părinții sau separat*”, iar conform art. 64 alin. (1) al Codului Familiei - „*Părintele care locuiește împreună cu copilul nu are dreptul să împiedice contactul dintre copil și celălalt părinte care locuiește separat, cu excepția cazurilor cînd comportamentul acestuia din urmă este în detrimentul intereselor copilului sau prezintă pericol pentru starea lui fizică și psihică*”.

Prin urmare, deși formal acțiunile lui Curciubaș (Ciobanu) Virginia în speța dată conțin elementele infracțiunii prevăzute de art. 179 Cod penal, acestea sunt lipsite de importanță și nu prezintă gradul prejudiciabil al unei infracțiuni, avînd în vedere că inculpata a pătruns în coridorul apartamentului părții vătămate împreună cu copilul ei și a refuzat să-l părăsească 5-10 minute la cererea părții vătămate, avînd ca scop exercitarea drepturilor ei în calitate de părinte al copilului lor comun, în aceste condiții fapta comisă de ea nu prezintă gradul prejudiciabil al unei infracțiuni și aduce o atingere minimă valorii apărute de legea penală.

Astfel, în sensul art. 14 alin. (2) Cod penal, Colegiul penal lărgit statuează că nu constituie infracțiune acțiunea sau inacțiunea care, deși, formal, conține semnele unei fapte prevăzute de prezentul cod, dar, fiind lipsită de importanță, nu prezintă gradul prejudiciabil al unei infracțiuni, iar conform art. 15 Cod penal, gradul

prejudiciabil al infracțiunii se determină conform semnelor ce caracterizează elementele infracțiunii: obiectul, latura obiectivă, subiectul și latura subiectivă.

În consecință, Colegiul penal lărgit ajunge la concluzia de a casa total sentința Judecătorei Ungheni din 27 februarie 2015 și decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 09 octombrie 2015 și de a pronunța o nouă hotărâre, prin care Curciubaș (Ciobanu) Virginia să fie achitată de sub învinuirea de comitere a infracțiunii prevăzute de art. 179 alin. (1) Cod penal, din motiv că fapta inculpatei nu întrunește elementele infracțiunii, fiind aplicabile în speța dată prevederile art. 14 alin. (2) Cod penal, în sensul că acțiunile inculpatei sunt lipsite de importanță și nu prezintă gradul prejudiciabil al infracțiunii prevăzute de art. 179 alin. (1) Cod penal.

9. Conducându-se de prevederile art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. b) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE :

Admite recursul ordinar declarat de către inculpata Curciubaș (Ciobanu) Virginia cu avocatul său Roibu Tatiana, casează total sentința Judecătorei Ungheni din 27 februarie 2015 și decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 08 octombrie 2015, în cauza penală privind-o **pe Curciubaș (Ciobanu) Virginia Petru**, pronunțând următoarea hotărâre.

Se achită **Curciubaș (Ciobanu) Virginia Petru** de sub învinuirea de comitere a infracțiunii prevăzute de art. 179 alin. (1) Cod penal, din motiv că fapta inculpatei nu întrunește elementele infracțiunii.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **12 mai 2016**.

Președinte

Ursache Petru

Judecători

Timofti Vladimir

Alerguș Constantin

Nicolaev Ghenadie

Moraru Petru